

Το Ασφαλιστικό κυριάρχησε από την περασμένη Πέμπτη μέχρι σήμερα την επικαιρότητα. Στο Ασφαλιστικό υπάρχουν τρεις διαφορετικές πτυχές.

Η πρώτη αφορά το πρόβλημα. Υπάρχει πρόβλημα ή όχι; Η απάντηση που δεν χωράει αμφισβήτηση είναι ότι υπάρχει πρόβλημα. Το υφιστάμενο καθεστώς χαρακτηρίζεται από έντονες ανισότητες, κοινωνικές αδικίες, διάφορες ρυθμίσεις και προπαντός θα οδηγήσει λόγω της δημογραφικής εξέλιξης σε αυξανόμενα ραγδαία ελλείμματα, που θα δημιουργήσουν πρόβλημα στην καταβολή των συντάξεων μετά 15 χρόνια περίπου. Ο χρόνος μετά από 15 χρόνια δεν αφορά ένα χρόνο αδιάφορο. Αφορά αυτή τη γενιά που εργάζεται. Η κοινωνική ασφάλιση, η αλληλεγγύη των γενεών, προϋποθέτουν μια αναλογία μεταξύ εργαζομένων και συνταξιούχων. Η αναλογία στην οποία βασίζεται το σημερινό καθεστώς θα αρχίσει να ανατρέπεται τα επόμενα χρόνια δραστικά. Θα αυξάνουν οι συνταξιούχοι και θα μειώνονται οι εργαζόμενοι. Άρα το ασφαλιστικό σύστημα δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Το δεύτερο ερώτημα είναι: Εφ' όσον χρειάζεται η μεταρρύθμιση, πότε τί κάνουμε τώρα ή αργότερα.

Αργότερα, για παράδειγμα, σημαίνει το 2005, ώστε να μην έχει η κυβέρνηση το πολιτικό κόστος, να πάμε άνετα στις εκλογές, να μη δυσαρεστήσουμε τους ψηφοφόρους μας. Εμείς δεν δεχόμαστε την υπεκφυγή, την αναβολή, τη μετάθεση σε άλλους των αναγκαίων αλλαγών. Γιατί κάθε καθυστέρηση τώρα οδηγεί στη λήψη μέτρων αργότερα που θα είναι πιο επώδυνα για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους. Γιατί αν δράσουμε σήμερα αποφασιστικά εξασφαλίζουμε μια ομαλή εξέλιξη. Εμείς ως σοσιαλιστές έχουμε υποχρέωση να προβλέπουμε, να φροντίζουμε για το μέλλον, να μη θυσιάζουμε για χάρη μιας ανέφελης σημερινής εξουσίας τις μελλοντικές προοπτικές. Εμείς δένουμε το σήμερα με το αύριο. Η αδιαφορία και η έλλειψη κοινωνικής ευθύνης χαρακτηρίζουν άλλους χώρους.

Το τρίτο ερώτημα είναι ποιά λύση επιδιώκουμε. Εμείς λέμε, ότι η μεταρρύθμιση πρέπει να στηρίζεται στις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης των γενεών και την ασφάλεια και βεβαιότητα που πρέπει να έχει ο πολίτης για το παρόν και το μέλλον του σε ένα κοινωνικό κράτος.

Η κοινωνία μας χρειάζεται και απαιτεί ένα σύστημα, όπου ο κάθε εργαζόμενος έχει την βεβαιότητα, ότι υπάρχουν λεφτά για τη σύνταξή του.

Όπου υπάρχει αλληλεγγύη μεταξύ της γενιάς που εργάστηκε, της γενιάς που εργάζεται, των γενεών που θα εργαστούν. Ένα σύστημα το οποίο περιορίζει κοινωνικές ανισότητες, καταπολεμά τη φτώχεια των ηλικιωμένων. Το οποίο διασφαλίζει, ότι ο κάθε πολίτης δεν είναι υποχρεωμένος να ζητά τη δικιά του λύση στο πρόβλημα της σύνταξής του με ιδιωτική ασφάλιση. Η συλλογική κοινωνική αλληλεγγύη, στηρίζει την κοινωνική συνοχή.

Θα παρατηρηθεί για τα παραπάνω ότι τα ίδια ακριβώς λέγονται από όλες τις πλευρές. Γι' αυτό ακριβώς δεν σταθήκαμε μόνο στα γενικά. Θα μπορούσαμε να επιδιώξουμε επίπλαστες συμφωνίες αδιαφορώντας αν λύνουμε ή όχι το πρόβλημα πραγματικά. Εκδηλώσαμε την προτίμησή μας για μια συγκεκριμένη πρόταση που εξασφαλίζει τη μετάβαση από το παλαιό καθεστώς στο νέο με τρόπο ομαλό και κοινωνικά δίκαιο. Αυτή η πρόταση βασίζεται σε ένα πλαίσιο αρχών:

1. Διατηρείται ο δημόσιος χαρακτήρας του συστήματος και η τριμερής χρηματοδότηση.
2. Διατηρούνται οι βασικές παράμετροι του ασφαλιστικού συστήματος (όχι αύξηση εισφορών και γενικών ορίων ηλικίας).

3. Γενικεύεται η εφαρμογή σε όλους τους Έλληνες των βασικών ρυθμίσεων του συστήματος με τις κοινωνικά επιβεβλημένες εξαιρέσεις.
4. Επιδιώκεται ο εξορθολογισμός του συστήματος (ενοποίηση, αναδιάρθρωση ταμείων).
5. Προβλέπεται μια μεγάλη περίοδος μετάβασης και προσαρμογής στο νέο ασφαλιστικό καθεστώς.
6. Το σύστημα να έχει κανόνες χρηματοδότησης και λειτουργίας που να εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητά του. Να μη ζει με ελπίδες μιας λύσης που θα προέλθει από κατευθύνσεις που δεν απέδωσαν ή δεν αποδίδουν.

Συμμερίζομαι την ανησυχία των εργαζομένων και το βάρος της αβεβαιότητας που υπάρχει. Εμείς επιδιώκουμε μια ευρύτερη συναίνεση. Γι' αυτό και δηλώσαμε από την πρώτη στιγμή, ότι είμαστε ανοιχτοί σε όλες τις προτάσεις και συνδυασμούς μέτρων που θα διατυπωθούν. Δηλώσαμε ότι είμαστε πρόθυμοι να ερευνήσουμε σε έναν ουσιαστικό διάλογο στον οποίο καλούμε τους εργαζόμενους, τα άλλα πολιτικά κόμματα και τους κοινωνικούς φορείς, όλους τους δυνατούς δρόμους.

Εμείς πιστεύουμε ότι όλοι έχουν ευθύνη να συμβάλουν στην αντιμετώπιση του προβλήματος. Ούτε προκαταλήψεις ούτε δόγματα έχουμε. Θέλουμε μια λύση, που είναι πραγματική λύση και όχι συγκαλυμμένη αναβολή, μετατόπιση του προβλήματος. Θέλουμε ένα στέρεο κοινωνικό κράτος και για σήμερα και για αύριο. Είμαστε έτοιμοι για κάθε λύση που παρέχει πραγματική ασφάλεια στους εργαζόμενους. Το δικό τους συμφέρον είναι το δικό μας μέλημα.

παλαιό κείμενο